

Pazar buluşmamız Escale Kanyon'da

MUTLU ÇOĞUNLUK

Yıllardır süren ama özellikle temmuz ayından bu yana artan terör saldırıları, süregelen operasyonlar, yürek yakan şehit haberleri, ölmeler, öldürmeler, mülteciler, Suriye'deki savaş, yakıp yıkmalar, vahşice işlenen kadın cinayetleri, siyasilerin yarattığı gerilimden sonra yayınlanan rapora göre, memleket ahalisi bir hayli mutluyuz. Özellikle de gençlerimizin yüzde 64'ü gayet mutlu. İlginç. Aslında acı verici. Yaşadıkları tecavüze uğrayıp hayatla-

delede şehit düşerken bizim diğer gençlerimiz son derece mutlu olabiliyor. Empati sorunsalı sözkonusu. Bu veriler karşısında 'ne duyarsızmışız birader' de diyebilirsiniz. Hayattan beklentiyi düşük tuttukça ya da içe kapanıkça mutluluk oranı artıyor. Benim anladığım o, bu verilerden. Yurtdışı görmemiş, orada yaşanan hayatlarla ve sosyal yaşama tanık olmamış, kendi çevresiyle haşır neşir olan kardeşlerimiz için 'mutluyum' cevabı aslında çok normal. İnsan kafasındakilerle hayal edebiliyor nihayetinde. Memleket meselelerine kayıtsız kaldıkça, yastığa kafayı koyduğumuzda gelen ölüm haberlerinden çok, survivor ya da magazin atışmalarına takılıp kaldıkça, mutluluk garanti oluyor işte. Haberlerden bihaber olmak! Aslında mesele bu. Bilmem, belki de doğrusu budur.

Bu önerim İstanbul'daki dostlarınıza gelsin. Hava-lar malum nane molla. Tatsız, tuzsuz çoğu zaman. En iyisi işi şansa bırakmayı 10 numara 5 yıldız bir pazar geçirmek için, yüksek estetik anlayışı ve dekorasyonundaki naiflikle beni benden alan, keyfi bol Kanyon'daki Escale mekanına doğru yol alın. Sıcacık kahvenizi yudum-larken ya da portakallı kereviz çorbanızı höpür-detirken bu kardeşinizi de anarsınız. Bugün pazar. Yayıldıkça yayılıp, gayet sağlıklı yemeğinizi yedikten sonra sinemaya doğru uzanıp, sinemada da tatlı bir film izlediniz mi sizden iyisi yok bence. Eee pazarın tadı aylıklık etmeden çıkmaz derim ben. Hadi harika pazarlar.

Basma şu kornaya!

Huzurumuz dört bir yandan gasp ediliyor. Tamam onu anladık da en azından trafikte huzurlu olalım be kardeşim. Özellikle büyük şehirlerimizde bu büyük dert. O nedenle ki, **Toyota'nın 'Korna Çalma Huzuru Çalma'** kampanyasına büyük destek veriyorum.

Korna bir ses değil gürültü nihayetinde. Ancak korna için sonuç kısmı. O kornaya hisimla basan kafa yapısıyla, eğitimsizlikle, il-kellelikle savaşılmah. Öncelik eğitimde ya-nı. Tam bu noktada 'saygı' mefhumunun değerli yalnızlığını görü-yoruz ki, o da ailenin karakter yapısıyla ilgili işte.

Ne çektin be annem

Ne çileler çektin be annem o koca yüreğinle. Ne çileler çekiyorsun hâlâ ve kimbilir daha ne kadar çekeceksin. Kız evladın olsa aynı bir dert, oğlun olsa apayrın bir dert bu coğrafyalarda. Ölüm hep yanıbaşında, pamuklara sarıp sarmaladığın o mis kokulu kuzucuğunun. Ya tecavüze uğrayıp daha hayatının baharında canına kıyan Cansel Buse gibi oluyor gidişleri ya da Mehmedim gibi henüz yirmisinde bir hain kurşunla düşüveriyorlar toprağa. Biliyorsun ki bir daha kalkamayacak yavrunun başı yerden. Kollarına koşup 'anne' diye haykıramayacak. Sarılamayacak sana. Biliyorsun ki düşününde elini öptürüp, başına basamayacaksın o ağzı hâlâ süt kokan kınalı kuzu-

nun. Sevinç gözyaşı dökemeyeceksin torunu-nu kucagina aldığında. Onun yumuk ellerini öpemeyeceksin mesela. Bileceksin ki torunun olamayacak, nine olamayacaksın be annem. Senin şefkatli, sıcak bağrında hayal-lere dalamayacak Can-su Buse'n, Özgecan'ın, Ahmet'in, Mehmet'in. Buraksa o günahkarlar yaşayacak, dal budak verecekler hayata ama olmuyor işte. Olamıyor. Burakmıyorlar. Yaşatmıyorlar. Ölüyorlar birer birer masumca.

Medeniyetler doğuran bu kadim topraklarda kıyıyorlar gençlerimize, gözbebeklerimize. Çilen ne zaman dolacak acaba anacığım? Ne zaman? Mezardaki yavruna, sen daha nasıl anne olabileceksin? O koca yüreğin daha ne kadar büyüyecek acaba?

Semt ruhuna El Fatiha!

Değerli dostum Saffet Emre Tonguç'un İstanbul şehir turlarını kaçırmamaya gayret ederim. Sürekli gittiğim ve hatta gayet iyi bildiğimi iddia ettiğim muhitleri onunla her seferinde yeniden keşfediyorum ki bu benim için paha biçilmez. Hatta bir müjde vereyim: Saffet Emre, Instagram'ın dünyaca ünlü ismi fenomen fotoğraf sanatçısı Mustafa Seven'in fotoğraflarıyla bir 'İstanbul Kitabı' hazırlıyor. Malum İstanbul'un son dönemdeki yapılaşmasından bir hayli muzdaribiz. Öyle ki geçtiğimiz gün, gelişen ve değişen Kara-

köy'ü turlarken, İstanbul'da sayısının çok az olduğunu bildiğim, harika mimarisine dikkat çeken Süslü Karakol'un yanına dikiliveren mükemmel!!! Novotel yapısıyla göz göze geliverdim. Ne yazık ki, estetik kaygıdan uzak, semtlerin, mahallelerin ruhundan habersiz mimariler, İstanbul gibi dünya mirası kentlerimiz şehir hafızalarını kaybediyor. Beyoğlu'ndan Galata'ya, Nişantaşı'na kadar bu tür çarpık yapılar, ruhsuz dümdüz binalar bir hayli fazla. Biter derken de yenileri ekleniyor. Yazıktır, günahtır efendiler.

Evinizin Murat Oğlu Güloğlu

twitter.com/muratguloğlu
instagram.com/muratguloğlutr

Birleşin be kardeşim

Ülkemizdeki güzide ve mutluluk verici güzelliklerden olan If İstanbul'un "If İstanbul Birleştiriyor" temalı filmi ilk izlediğimde tam anlamıyla tüylerim ürperdi. Dünyanın ve hatta memleketin hali bir dakika içinde ancak bu kadar kısa ve net anlatılabilir-di. İnsan olduğumuza, ayrımların, ayrımcılığın saçmalığına o kadar sade ve basit olarak dem vuruyor ki, unuttuğumuz en temel gerçeği; insan olduğumuz gerçeğini gayet naif bir şekilde haykırıyor bize. Al bu filmi Suriye'de çarpışanlara göster, ortada ne savaş kalır, ne ölüm. Bu filmi düşünüp de yapana, destek olana selam olsun.